

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 14.01.2022 r. sygn. akt II W 342/21

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 marca 2021 roku około godziny 12.40 obwiniony T. M. przyszedł do sklepu (...) przy ul. (...) w J.. Obwiniony pomimo zamieszczonych informacji i wezwań pracowników sklepu odmówił zakrycia ust i nosa przez co nie przestrzegając ograniczeń, zakazów, nakazów w czasie ogłoszonej epidemii w Polsce koronawirusa (Covid-19), zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26.02.2021 r. (w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, poprzez nie zakrycie przy pomocy odzieży lub części odzieży, jej części, maski, maseczki, przyłbicy lub kasku ochronnego ust i nosa tj. za wykroczenie z art. 116 § 1a k.w.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- częściowych wyjaśnień obwinionego T. M. (k. 32-33)

- zeznań świadków P. O. (k. 40), M. G. (k. 40-41), M. S. (k. 6,41)

oraz następujących dowodów;

k. 2,7 notatka urzędowa,

k. 18-22 sprzeciw,

Obwiniony T. M. ma 44 lata, jest rozwiedzony, ma wykształcenie średnie z zawodu jest ślusarzem-mechanikiem, jest zatrudniony w (...) W. i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 4000 złotych netto miesięcznie, jest współwłaścicielem mieszkania o powierzchni 56 m² w L. oraz samochodu marki A. z 2008 roku i marki S. (...) roku, nie był karany, nie leczyl się psychiatrycznie ani odwykowo.

T. M. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 116§1a k.w.

Obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie założył maseczki zakrywającej usta i nos w budynku sklepu (...), gdyż w jego opinii zakładanie maseczek ogranicza jego prawa i jest cyt;”jest jedynie eksperymentem medycznym, którego skuteczność w walce z epidemią Covid-19 nie jest naukowo potwierdzona”. Podał , że noszenie maseczek utrudnia mu oddychanie ale nie posiada żadnego zaświadczenia lekarskiego, z którego wynikałoby że istnieją powody medyczne do zwolnienia go z obowiązku noszenia maseczki. Wskazał, że przepis art.116§1a k.w. jest wadliwy .Wyjaśnił, że w jego opinii obecnie nie ma stanu epidemii C.-19. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim nie przyznał się do zarzucanego mu wykroczenia oraz jego twierdzeniom albowiem są one nielogiczne, niespójne oraz są sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i zeznaniami świadków P. O., M. G., M. S., którym Sąd dał wiarę. Świadkowie P. O., M. G., M. S. zgodnie wskazali, że obwiniony w dniu 11.03.2021 roku nie chciał zakryć ust i nosa ani założyć maseczki w budynku sklepu (...) w J. mimo, że był do tego wzywany przez pracowników marketu i funkcjonariuszy policji. Zeznania opisanych świadków są w ocenie Sądu wiarygodne, wzajemnie spójne, logiczne i korespondują z częściowymi wyjaśnieniami obwinionego, w których przyznał on, iż nie chciał zakryć ust i nosa zakładając maseczkę .

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, które zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż obwiniony T. M. dopuścił się zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu.

W świetle zgromadzonych dowodów, nie ulegało wątpliwości, że T. M. w dniu 11 marca 2021 r. około godziny 12.40 przebywał na terenie budynku (...) oraz wbrew przepisom oraz informacjom zamieszczonym w na terenie sklepu chciał zakrywać ust ani nosa przy pomocy maseczki. Wymienione przed chwilą okoliczności były niesporne i znajdowały odbicie we wszystkich dowodach niniejszej sprawy: zeznaniach P. O., M. G., M. S. , a także częściowych wyjaśnieniach samego T. M. , które w tym zakresie polegały na prawdzie choć zasadniczo obwiniony nie przyznał się do winy.

Rozstrzygając zarysowaną powyżej sprzeczność, Sąd doszedł do przekonania, że wyjaśnienia T. M. w zakresie, w którym zaprzeczał on temu, iż wbrew obowiązkowi nie zakrywał on ust i nosa przy użyciu maseczki gdyż nie ma stanu epidemii C.-19 są niewiarygodne i stanowią przyjętą przez obwinionego linię obrony. Z treści jego dalszych wyjaśnień wynika, że wbrew obowiązkowi nie zakrywał on ust ani nosa, gdyż uważa że noszenie maseczek jest jedynie „eksperymentem medycznym” , który ogranicza jego wolność zagwarantowaną w Konstytucji RP. Fakt iż obwiniony uważa konieczność zakrywania ust i nosa w miejscach publicznych, jedynie za eksperyment medyczny świadczy w ocenie Sądu, iż posiada on niedostateczną wiedzę z zakresu medycyny, epidemiologii ale i również biologii, a swoim zachowaniem narażał inne osoby przebywające w sklepie na zarażenie się wirusem C.-19.

Mając na względzie dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd przyjął, że T. M. w dniu w dniu 11 marca 2021 r. około godziny 12.40 przebywał na terenie budynku (...) i nie przestrzegał nakazu zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki podczas przebywania w miejscach ogólnodostępnych -budyńku marketu budowlanego określonego w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Opisane powyżej zachowanie obwinionego wypełniało dyspozycję wykroczenia z art. 116 § 1a kw, gdyż T. M. nie przestrzegał nakazu określonego w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

W chwili czynu na obszarze całego kraju obowiązywał stan epidemii. Stan ten został wprowadzony na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz.U. z 2020 r. poz. 491), które to rozporządzenie zostało wydane w oparciu o upoważnienie ustawowe wynikające z art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1069).

Jednocześnie, w związku z wprowadzonym stanem epidemii, w oparciu o upoważnienie wynikające z art. 46a i art. 46b pkt 1-6 i 8-13 cytowanej już ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, wydane zostało rozporządzenie Rady Ministrów z 6 maja 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U. z 2021 r. poz. 861). W § 25 ust. 1 pkt 2 d wymienionego przed chwilą rozporządzenia ustanowiony został nakaz zakrywania przy pomocy maseczki ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych, w tym w budynkach użyteczności publicznej . Przy czym, począwszy od 29 listopada 2020 r. wątpliwości nie może już budzić umocowanie do ustanowienia takiego nakazu, gdyż od tego dnia do art. 46b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi dodany został pkt 13 przewidujący możliwość ustanowienia w rozporządzeniu nakazu zakrywania ust i nosa w określonych okolicznościach, miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach, wraz ze sposobem realizacji tego nakazu.

W ustalonym stanie faktycznym T. M. pomimo tego, że przebywał w budynku marketu budowlanego (...) w J., czyli w miejscu ogólnodostępnym dla klientów, użyteczności publicznej służącym zapewnieniu potrzeb ludności , nie stosował się do nakazu zakrywania przy pomocy maseczki ust i nosa, a nie zachodził żaden wyjątek w tym zakresie. Tym samym wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję art. 116 § 1a kw.

Przy wymiarze kary, Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające, to iż podobne zachowanie ze strony obwinionego nie było pierwszym tego typu incydentem w jego wykonaniu.

W przekonaniu Sądu wymierzona obwinionemu na podstawie art. 116 § 1a kw kara grzywny w wysokości 400 zł odpowiada przede wszystkim stopniowi społecznej szkodliwości czynu T. M. oraz pozwala na osiągnięcie zapobiegawczych i wychowawczych celów kary w stosunku do obwinionego, a także czyni zadość potrzebie społecznego oddziaływania. Uwzględniając bowiem rodzaj i charakter naruszonego dobra tj. utratę lub pogorszenie stanu zdrowia, okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru i motywację sprawcy, a więc nieprzejednaną postawę obwinionego, ostentacyjny sposób zachowania się, arogancję i buńczuczność, wagę naruszonych obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia, czyli: niestosowanie nakazanych prawem środków ostrożności w budynkach użyteczności publicznej oraz narażanie osób, które w nim przebywają na utratę lub pogorszenie stanu zdrowia.

Sąd doszedł do wniosku, iż stopień społecznej szkodliwości wykroczenia obwinionego jest bardzo wysoki, a najlepiej odpowiada mu wyżej wymieniona kara grzywny uwzględniająca także warunki majątkowe i zarobkowe obwinionego. Orzeczona kara została orzeczona w dolnej granicy zagrożenia karą grzywny do 5000 złotych.

W oparciu o art. 118 § 1 k.p.s.w. oraz art. 616 § 1 i 2 KPK w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) o Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 150 zł tytułem opłaty w tym 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania (por. § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w wyroku z 10.01.2022 r.